

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ πόρου τοῦ Ταμείου Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ».

Πρὸς τὴν Ε' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Τὸ Ταμεῖον Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ, ἰδρυθὲν διὰ τοῦ Α.Ν. 440/1937, ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐπικουρικὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπαλλήλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς καπνοβιομηχανίας, κατὰ τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου διὰ τῆς χορηγήσεως ἐφ' ἀπαξ ἢ περιουτικῶν παροχῶν.

2. Εἰς τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου (εἰσφορὰ ἠσφαλισμένων ἐκ 5% ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἐκ 3%, πρόσθετοι ἀκινήτου καὶ κινήτου περιουσίας), περιλαμβάνεται καὶ ἔσοδον ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων ἐγχωρίου παραγωγῆς, παγιοποιηθέν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 (περίπτωσης στ') καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Α. 4373/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», εἰς δραχμὰς 190.000 ἐτησίως.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἔσοδον τοῦτο, εἶχε καθορισθῆ ἀρχικῶς (ἄρθρον 3 Α.Ν. 440/1937) εἰς πενήντηκα λεπτά κατὰ γιλιόγραμμον παραγομένων σιγαρέττων, ἐν ὧσι δὲ τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς σιγαρέττων κατὰ τὸ ἔτος 1974, τοῦτο θὰ ἀνῆρχετο νῦν εἰς δραχμὰς 10.000.000 περίπου. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν δραχμῶν 190.000, ἀποδίδεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον, ἐπίσης ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἔτερον ποσόν, μέχρι δραχμῶν 2.800.000, θυνάται τοῦ ἀπὸ 7.12.1947 Ν.Α. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 130/1960 ἀποφάσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τοῦ παρὰ τῆ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τηρουμένου λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ».

3. Ὡς, ὅμως, διεπιστώθη τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου, ἐπὶ σειράν ἐτῶν, ὑπολείπονται τῶν ἐξόδων αὐτοῦ (κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν 1975 ἔλλειμμα δρχ. 280.000 περίπου), τοῦ ἐλλείμματος καλυπτομένου μέχρι τοῦδε διὰ τῆς ἀναλώσεως κεφαλαίου ὅπερ θάινει ἐξαντλούμενον (ὑπόλοιπον τῶν παρὰ Τραπεζῆς καταθέσεων κατὰ τὴν 31.10.1974 δρχ. 1.848.590).

Ἡ ὡς ἄνω δυσχερὴς οἰκονομικὴ θέσις εἰς τὴν περιήλθε τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ὁρεῖται κυρίως εἰς τὴν δυσανάλογον αὐξήσιν τῶν συνταξιοῦχων, ἔντασι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων, ὡς ἐκ τῆς συντελουμένης ἀπὸ τινῶν ἐτῶν αὐτοματοποιήσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν καπνοβιομηχανιῶν καὶ εἰδικώτερον:

Ἔτος	ἠσφαλισμένοι	Συνταξιοῦχοι	Ποσοστὸν
1957	7.340	1.200	16,3%
1970	4.752	2.530	53,2%
1973	3.880	2.950	76,0%
1974	3.850	3.037	78,8%

Ἀποτέλεσμα τούτων εἶναι, ἐκτὸς τοῦ καταλειπομένου κατ' ἔτος ἐλλείμματος, νὰ μὴ καθίσταται ἐφικτὴ ἔστω καὶ μικρὰ αὐξήσις τῶν χορηγουμένων συντάξεων, αἵτινες ἀπὸ 10ετίας καὶ πλέον παραμένουσιν εἰς τὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα τῶν 325—578 δραχμῶν μηνιαίως.

4. Ἐν ὧσι τῶν ἀνωτέρω, ἐπιτακτικὴ προβάλλεται ἡ ἀνάγκη περαιτέρω οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, διὰ ποσοῦ τοῦλάχιστον 5.000.000 δραχμῶν ἐτησίως, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ.

5. Εἰς τοῦτο ἀπεβλέπει τὸ προτεινόμενον σχέδιον νόμου, τοῦ ὁποῖου τὰ κατ' ἴδιον ἄρθρα ἀναλύονται, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 αὐξάνεται, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1976 καὶ ἐφεξῆς, τὸ ἀποδιδόμενον ποσόν, ἐκ τοῦ φόρου κατα-

ναλώσεως σιγαρέττων ἐγχωρίου παραγωγῆς, εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 (περίπτωσης στ') καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Α. 4373/1964, ἀπὸ 190.000 εἰς 5.000.000 δραχμὰς ἐτησίως.

β) Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αὐξάνουσιν περαιτέρω τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 5.000.000 δραχμῶν μέχρι 10.000.000 δραχμὰς ἐτησίως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1975

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**
Ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν **Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ**

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (ΕΜΜΕΣΩΣ)

Διὰ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ πόρου τοῦ Ταμείου Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ».

Ν.Α. 4373/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 5.

1. ... ..

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζεται τὰ, κατὰ τὰς καμὲν ἐξ διατάξεις, ἀποδιδόμενα, ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων ἐγχωρίου παραγωγῆς, παρὰ ἑτέρω: α) ... .. στ) τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ (Τ.Ε.Α.Μ.Κ.).

Τὰ ὡς ἄνω ἀποδιδόμενα ποσὰ, δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ μέσου ὄρου τῶν εἰς ἕκαστον τοῦτων ἀποδοθέντων ἐτησίως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ αὐξήσεως τοῦ πόρου τοῦ Ταμείου Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀποδιδόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3, περίπτωσης στ' καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Α. 4373/64 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ποσὸν ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων ἐγχωρίου παραγωγῆς, εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐξόδου καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ, ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1976 καὶ ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς 5.000.000 ἐτησίως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δύναται νὰ αὐξάνηται, τῇ αἰτήσει τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου, μέχρι δραχμῶν 10.000.000, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1975

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**
Ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν **Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ**